

Supplementslove, men kun et af disse Lovforslag er ført til et endeligt Resultat, nemlig Loven af 13. Maj 1911 om Oprettelse af et Statspoliti. De øvrige Lovforslag er ikke før nu naaet til Behandling i Folketinget.

Lovforslaget om Gennemførelse af Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 indeholder et Hovedpunkt, nemlig at Loven om Rettens Pleje skal træde i Kraft senest den 1. Oktober 1916, som mange vil hilse med Glæde allerede af Hensyn til, at man kan se hen til en bestemt Dag, da den nuværende usikre og utaalelige Tilstand ophører, den Tilstand, at vi lever under en Ordning, som er kasseret, uden at man kan vide, naar den bliver afløst af en ny. De uheldige Følger heraf for Universitetsstudierne og for baade Dommere og Sagførere med videre er paavist i Bemærkningerne til Lovforslaget. Ogsaa, jeg mener, at det nævnte Punkt er glædeligt, baade af den anførte Grund og tillige af andre Grunde.

Vedrørende Lovforslaget angaaende Retsafgifter i Domsager m. m. skal jeg fremhæve, at den højtærede Minister af finansielle Hensyn har besluttet sig til at iværksætte den nye Retsafgiftslov saaledes, at den i det væsentlige kun omfatter Afgifter af Domsbehandling, medens de nuværende Gebyrer i øvrigt forbliver ved Magt. Lovforslaget afviger i saa Henseende fra det tidligere i Landstinget behandlede Regeringslovforslag, der gik ud paa en ny fuldstændig Sportellov. Ved den nu foreslaaede Ændring undgaas den Nedgang af og navnlig den Usikkerhed i Statens Indtægter, som vilde blive Følgen af en fuldstændig Omlægning af Gebyrerne. Den højtærede Minister har her fundet en Ordning, som tilfredsstillende ved sin Varsomhed overfor de finansielle Følger og tillige virker tilfredsstillende i andre Henseender. Jeg skal med Hensyn til § 30 bemærke, at jeg forbeholder mig at foreslaa, at den ændres saaledes, at Loven kommer til at gælde ogsaa for Færøerne, f. Eks. samtidig med Lov om Rettens Pleje.

Ved Lovforslaget om Udgifterne i Strafferetsplejen har den højtærede Justitsminister formentlig løst Spørgsmaalet om en Opgørelse mellem Stat og Kommune med Hensyn til disse Udgifter paa en hel-

dig Maade og — ligesom ved det foregaaende Lovforslag — med Varsomhed med Hensyn til de finansielle Følger overfor Staten, men dog forsvarligt i Forhold til Kommunerne. Efter den gældende Ret afholdes Udgifterne i kriminelle Sager og Udgifterne ved Arresthuse og Arrestanter med videre af Kommunerne. Ved Retsplejelovens Gennemførelse vil disse Udgifter blive betydeligt forøgede, bl. a. som Følge af, at der ved den nye Ordning vil fremkomme en Del helt nye Udgifter. Det nemmeste og for Kommunerne behageligste vilde selvfølgelig være at overføre alle Udgifter paa Staten. Den højtærede Minister har imidlertid valgt indtil videre kun at lade Staten overtage de nye herhen hørende Udgifter, som Procesreformen vil medføre, medens Kommunerne kommer til at overtage Resten, og dette er søgt iværksat ved Hjælp af en almindelig Norm, hvorefter Fordelingen mellem Staten og Kommunerne finder Sted. Fremgangsmaaden synes vel begrundet i Hensynet til Statens Finanser, og den er formentlig ikke uretfærdig overfor Kommunerne. I hvert Fald maa den foreslaaede Ordning kunne antages indtil videre, og man vil være frit stillet med Hensyn til Fremtiden, om man f. Eks. da vil overføre alle Udgifterne paa Staten, hvis man mener, at den til den Tid har Raad til at afholde dem alle. Saa længe Udgifternes Størrelse ikke kendes med Sikkerhed, synes det her foreslaaede at være det rigtige.

Om Lovforslaget angaaende forskellige Lønninger skal jeg kun sige, at det forekommer mig at være i Statens vel forstaaede Interesse at lønne de højere Embedsmænd, derunder Dommerne, godt, da det er Betingelsen for, at man kan faa disse Embeder vel besat. Denne Fremgangsmaade anvendes ogsaa i andre Lande. Jeg finder derfor, at den af Landstinget foreslaaede Forhøjelse af visse af Regeringen i sin Tid i Landstinget foreslaaede Lønninger, som omhandles i dette Lovforslag, er vel beføjet.

Ved Affattelsen af Lovforslaget om en midlertidig Lov om de offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner, har den højtærede Minister ikke grebet dybere ind end nødvendigt og finansielt rigtigt, saa Statskassens hidtilværende Indtægter af de paa-